

[Albrechtsen]

se at slippe af med, og i den sammenhæng er det altså ikke afgørende, om de ligger i København eller i Sønderjylland eller i Århus eller i Odense.

Det, der virkelig kunne være behov for, var, at man lavede en plan for alternativ anvendelse af disse kaserneanlæg. De kan jo bruges til mange fornuftige ting, i modsætning til hvad de bruges til i øjeblikket. Det kan være kulturelle formål, det kan være beboeraktiviteter; det kunne også være flytningearbejde. I det hele taget bør der lægges utrolig megen vægt på, hvad der lokalt er af ønsker om institutioner eller aktiviteter, som kunne foregå på disse arealer og ved brug af disse bygninger. F.eks. er der i Århus et ret stort kaserneanlæg, som ligger særdeles attraktivt i byen, og jeg tror, at mange århusianere vil være interesseret i, at der bliver en god plan for anvendelsen af dette areal og disse bygninger. Det er det, vi ville efterlyse, hvis der skulle fremlægges forslag fra regeringens side på dette område.

Om dagsordenerne vil jeg blot sige, at det jo er blevet sagt, at den socialdemokratiske dagsorden er en syltedagsorden. Det er meget vanskeligt at kommentere en dagsorden med så lidt indhold som den, Socialdemokratiet har fremsat. Der er ordførere, der har fremført den teori, at formålet med denne dagsorden skulle være at feje sagen ind under gulvtæppet, indtil der har været et folketingsvalg.

Hvis den teori er rigtig, indebærer det jo i virkeligheden, at man har tænkt sig at gøre hele spørgsmålet om forsvarspolitikken til et hovedtema i valgkampen, og det synes jeg egentlig ikke er nogen dårlig idé; det er en god og demokratisk idé. Jeg synes, det ville være godt, om forsvarspolitikken for en gangs skyld fik en dominerende placering i en valgkamp netop i en situation, hvor vi jo har set, at briterne via deres trusler om tilbagetrækning af forstærkningsstyrker osv. sammen med de borgerlige lægger et enormt pres på Socialdemokratiet for at få Socialdemokratiet til at acceptere oprustning – hvad jeg inderligt håber Socialdemokratiet aldrig vil acceptere, men det er ikke desto mindre det, der foregår.

Det betyder efter min mening, at der er et grundlæggende valg forude i forsvarspolitikken, for det kan ikke hænge sammen længe. Grundlaget for forstærkningspolitikken er

ved at smuldre fuldstændig væk. De betingelser, NATO og englænderne stiller, vil man ikke kunne opfylde uden at gå ind i en oprustningspolitik, som jeg ikke kan drømme om at Socialdemokratiet skulle tilslutte sig. Lad os endelig få det tema ind i valgkampen.

Hvis det er det, der ligger bag ved dagsordenen, kunne man da sige, at der var noget fornuft i den, og så var der da et indhold i den. Jeg vil ikke kritisere, hvis det er det, men det er jo svært at sige. Det er ren teori, hvad der egentlig er hensigten med dagsordenen.

Hvis man nøjes med at tage stilling til selve ordlyden – men det er jo altså svært med så lidt – kan man sige, at den altså ikke indeholder det positive, som jeg har efterlyst, nemlig at man pålægger regeringen at komme med forslag til de muligheder for anvendelse af arealer og anlæg, som er det virkelig interessante at diskutere. Det står der ikke noget om i dagsordenen. Derfor er der sådan set ikke noget positivt i den, men jeg vil gerne spørge hr. Knud Damgaard, hvad der dybest set er Socialdemokratiets formål med at fremsætte dagsordensforslaget.

Det er også muligt, at der ikke er andet indhold, end at man bare konstaterer, at debatten er slut.

Hvad angår den anden dagsorden, som forespørgeren fra Fremskridtspartiet har fremsat, kan man jo spørge, om det er særlig fornuftigt at rejse forespørgsler, når man har så lidt på hjerte, som Fremskridtspartiet tilsyneladende her har. Jeg kunne da forstå det, hvis det var sådan, at man fremsatte et forslag om, at disse kaserner skulle opretholdes – det er jeg ikke enig i – men så havde der da været et klart sigte med at rejse en forespørgsel.

Den dagsorden, Fremskridtspartiet her har fremsat, har næsten ikke mere indhold end den socialdemokratiske. Det er en særdeles tynd sag, og man kunne godt ønske sig, at der var et mere klart formål og en mere grundig forberedelse af forespørgsler, når man anmelder sådanne til debat her i Folketinget. Men jeg skal ikke ellers blande mig i, hvad Fremskridtspartiet vil rejse af forespørgsler, det må blive Fremskridtspartiets egen sag. Jeg synes bare, denne her har været temmelig tynd, også set ud fra et fremskridts-synspunkt.